

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 4. december 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2015-731-0057
Dok.: 1781701

KOMMENTERET OVERSIGT

over

høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage)

1. Høringen

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 23. oktober 2015 til den 20. november 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Amnesty International, Danske Regioner, Det Kriminalpræventive Råd, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KL, Landsforeningen (KRIM), Retspolitisk Forening, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danner, Dansk Kvindesamfund, Dansk Socialrådgiverforening, Foreningen af Socialchefer, Center for Seksuelle Overgreb, Center for Voldtægtsofre, Hjælp Voldsofre, Joansøstre, Kvinderådet, Landsforeningen for Voldsramte Kvinder, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen mod seksuelle overgreb, Mødrehjælpen, Offerrådgivningerne i Danmark, Red Barnet, Exitcirklen, Tænketanken VM Viden om Mænd, Foreningen Far og Seksualpolitisk Forum.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Byretterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Politiforbundet, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Amnesty International, Danske Regioner, Det Kriminalpræventive Råd, Institut for Menneskerettigheder, KL, Retspolitisk Forening, Børnerådet, Dansk Kvindesamfund, Center for Seksuelle Overgreb, Center for Voldtægts ofre, Hjælp Voldsofre, Joan-Søstrene, Kvinderådet, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Red Barnet.

Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene er angivet med kursiv.

2. Høringssvarene

2.1. Generelt

Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Politiforbundet, Dommerfuldmægtigforeningen, Danske Regioner og KL har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Vestre Landsret, Domstolsstyrelsen og Rigsadvokaten bemærker, at en gennemførelse af lovforslaget må forventes at give anledning til et øget antal nævningsager i sager om overtrædelse af straffelovens § 216 og § 222 og dermed et øget ressourceforbrug. Domstolsstyrelsen vurderer, at lovforslaget vil medføre merudgifter for retterne på 2,8-3 mio. kr. forudsat, at op mod en tredjedel af de nuværende ca. 120 sager pr. år fremover skal behandles som nævningsager, og at halvdelen af disse sager vil blive anket til landsretten.

Som anført under pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger skønnes lovforslaget at kunne medføre merudgifter for domstolene og anklagemyndigheden som følge af et øget antal nævningsager. Eventuelle merudgifter for domstolene og anklagemyndigheden som følge af et øget antal nævningsager afholdes inden for den eksisterende økonomiske ramme.

2.2. Skærpe af straffen for voldtægt

Amnesty International støtter, at straffen for voldtægt i højere grad skal afspejle den krænkelse, der er forbundet med overgrebet. Amnesty International finder det i den forbindelse uhensigtsmæssigt, at det foreslåede udgangspunkt for straffniveauet for overfaldsvoldtægt fastsættes højere end for andre sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold. Amnesty International foreslår, at det præciseres, at en forudgående relation mellem forurettede og gerningsmand ikke i sig selv skal anses som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen. Ligeledes foreslår Amnesty International, at begreberne ”overfaldsvoldtægt” og ”andre sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold” ikke anvendes i lovforslaget, eller at overfaldsvoldtægt defineres som voldtægt begået ved et overfald uanset den forudgående relation mellem forurettede og gerningsmand. Amnesty International finder det endvidere uhensigtsmæssigt, at udgangspunktet for straffniveauet for voldtægt begået ved vold eller trussel om vold er højere end udgangspunktet for straffniveauet for at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Amnesty International foreslår, at oralt samleje omfattes af definitionen samleje frem for andet seksuelt forhold.

Det Kriminalpræventive Råd forventer ikke, at straffskærpelsen vil have en præventiv effekt eller medføre flere anmeldelser af seksuelle overgreb. Rådet mener, at en straffskærpe kan have betydning for offeret og for den almindelige retsfuldelse.

Retspolitiske Forening mener, at den foreslåede bestemmelse i § 216, stk. 3, er begrundet i et politisk ønske om at skærpe strafudmålingen. Det vil være mere hensigtsmæssigt blot at udtrykke dette ønske i lovforslaget og helt undlade ændringer i lovteksten. Efter foreningens opfattelse medfører tomme udsagn i lovtekster et generelt retssikkerhedsmæssigt problem, idet lovteksterne kompliceres unødigt og kommer til at fremstå som politiske manifeste uden operationelt indhold.

Center for Seksuelle Overgreb, Hjælp Voldtægtsofre, Joan-Søstrene og Kvinderådet støtter, at straffen for voldtægt skærpes af hensyn til den krænkelse, det seksuelle overgreb indebærer. Center for Seksuelle Overgreb og Kvinderådet støtter endvidere, at det med lovforslaget igen understreges, at det ikke skal anses som en formildende omstændighed, at voldtægten sker i forbindelse med socialt samvær eller i et parforhold.

Hjælp Voldtægtsofre anfører, at det må forventes, at der fremover i alle sager om grovere seksualforbrydelser skal indhentes en erklæring om de psykiske eftervirkninger for forurettede, og at der må findes en praktisk løsning på den udfordring, at udgiften hertil ikke tages med som en sagsomkostning under sagen, men som udgangspunkt afholdes af forurettede med mulighed for at søge erstatning herfor ved Erstatningsnævnet. Joan-Søstrene finder det uhensigtsmæssigt, at den foreslåede strafskærpelse differentieres i forhold til, hvilket overgreb der er begået.

Center for Voldtægtsofre støtter, at straffen for voldtægt skærpes. Center for Voldtægtsofre finder det uhensigtsmæssigt, at den foreslåede strafskærpelse differentieres i forhold til, hvilket overgreb der er begået. Center for Voldtægtsofre foreslår, at en række nærmere opremsede omstændigheder bør fremgå udtrykkeligt af lovforslaget som skærpene omstændigheder, og at de skærpene omstændigheder – på linje med den foreslåede ændring af § 164, stk. 4 – bør afspejle konsekvenserne for offeret frem for de konkrete omstændigheder ved overgrebet. Center for Voldtægtsofre foreslår, at straffelovens § 225 om andet seksuelt forhold end samleje ophæves, og at sådanne forhold omfattes direkte af bestemmelserne i straffelovens §§ 216-224. Center for Voldtægtsofre mener, at udgifterne forbundet med strafskærpelse ville være bedre udnyttet ved at forebygge seksuelle overgreb bl.a. ved undervisning af skoleelever.

Som anført under pkt. 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger er formålet med lovforslaget at skærpe straffniveauet for voldtægt og samleje med et barn under 15 år ved gerningsmandens udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed, da straffen i disse sager efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad afspejler den krænkelse af offeret, der finder sted, og de fysiske og psykiske konsekvenser, en sådan krænkelse kan påføre offeret. Den foreslåede ændring af straffelovens § 216, stk. 3, er efter Justitsministeriets opfattelse den mest hensigtsmæssige måde at gennemføre en ændring af lovteksten på, som bemærkningerne om ændringen af straffniveauet for voldtægt kan knyttes til.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, er der med forslaget til ændring af § 216 ikke tilsigtet nogen ændring i de forhold, der i almindelighed anses som skærpene eller formildende omstændigheder. Lovforslaget har som følge heraf ikke betydning for, om der i konkrete

sager bør indhentes en erklæring om de psykiske eftervirkninger for offeret, eller for afholdelsen af udgiften hertil.

Det fremgår udtrykkeligt af pkt. 2.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at strafudmålingen i sager om voldtægt ved vold eller trussel om vold skal ske på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder og ikke på grundlag af en generelt forskellig vurdering af grovheden af voldtægt, der sker i forbindelse med socialt samvær eller i et parforhold, i forhold til overfaldsvoldtægt, og at det ikke er en formildende omstændighed, at voldtægten er begået i forbindelse med socialt samvær eller i et parforhold.

Det fremgår ligeledes udtrykkeligt af pkt. 2.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at baggrunden for, at strafniveauet er højere i sager om overfaldsvoldtægt, er, at det i almindelighed vil udgøre en skærpende omstændighed, at der er tale om et overfald, f.eks. ved at offeret udsættes for et pludseligt overgreb på et offentligt sted, hvor offeret færdes alene, eller i eget hjem, hvor gerningsmanden er trængt ind. Dette vil gælde, uanset om gerningsmanden eller offeret kender hinanden eller ej.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev der på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser gennemført en generel modernisering af straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser. I den forbindelse blev straffelovens § 216 – og de øvrige strafbestemmelser i straffelovens kapitel 24, der angår samleje – udvidet til også at omfatte analt samleje. Derimod fandt Justitsministeriet ikke grundlag for at udvide samlejebegrebet yderligere, eksempelvis til også at omfatte oralsex, der i stedet som foreslået af Straffelovrådet omfattes af § 225 om andet seksuelt forhold end samleje. Justitsministeriet finder forsat ikke grundlag for at udvide samlejebegrebet yderligere eller for at lade alle seksuelle forhold være omfattet direkte af §§ 216-224.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev strafniveauet for at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, fordoblet, uden at det generelle strafniveau for voldtægt blev forhøjet. Med lovforslaget forhøjes strafniveauet for disse sager som udgangspunkt med tre fjerdedele i forhold til det niveau, der blev fastlagt i 2013, hvilket er forholdsmæssigt mere end forhøjelsen af strafniveauet for voldtægt ved vold eller trussel om vold.

2.3. Skærpelse af straffen for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed

Den Danske Dommerforening anfører, at den foreslåede § 222, stk. 2, synes at opstille yderligere betingelser for at skaffe sig samleje med et barn under 15 år ved tvang eller fremsættelse af trusler. Den Danske Dommerforening bemærker i øvrigt, at der er en uoverensstemmelse mellem ordlyden i lovudkastet og parallelteksten. Østre Landsret og byretterne tilslutter sig Dommerforeningens høringssvar.

Retspolitisk Forening anfører, at den foreslåede ændring af § 222, stk. 2, alene indebærer en yderligere komplikation af lovteksten, som i sin nuværende form fremstår ganske klar.

Center for Voldtægtsofre støtter, at straffen for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed skærpes. Center for Voldtægtsofre udtrykker bekymring for, at den foreslåede ændring af § 222 vil medføre, at gerningsmandens udnyttelse af sin fysiske og psykiske overlegenhed ikke fremover vil anses for en skærpende omstændighed, såfremt udnyttelsen ikke sker ved brug af tvang og trusler. Center for Voldtægtsofre foreslår, at uagtsomhed med hensyn til barnets alder i forhold til børn under 12 år fremover straffes efter § 216, stk. 2, og ikke efter § 222.

Børnerådet støtter, at regeringen sender et klart signal til borgerne om, at overgreb mod børn og unge vil blive behandlet med største alvor. Børnerådet mener ikke, at strafskærpelserne i sig selv vil have nogen præventiv effekt.

Red Barnet støtter, at straffen for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed skærpes. Red Barnet foreslår i øvrigt, at straffelovens bestemmelser om seksuelle overgreb mod børn samles i et selvstændigt kapitel med beskrivelser af de forskellige måder, hvorpå seksuelle krænkelser indleder og udnytter kontakten med børn, og at en specifik groomingbestemmelse med et fremrykket af fuldbyrdelsesmomentet indsættes i straffeloven.

Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til straffelovens § 222, at gerningsmandens brug af tvang og trusler, jf. § 222, stk. 2, omfatter en særlig form for udnyttelse af en fysisk eller psykisk overlegenhed, jf.

Folketingstidende 2007-02 (2. samling), tillæg A, side 6485. Den foreslåede ændring af strafforhøjelsesreglen i § 222, stk. 2, medfører således ikke en indskrænkning af bestemmelsens anvendelsesområde, hvilket er præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3-5. Endvidere omfatter den foreslåede straffskærpelsesregel i § 222, stk. 3 – ligesom det gældende stk. 1, 2. pkt., som det foreslåede stk. 3 erstatter – alene § 222, stk. 1, da gerningsmanden i alle sager efter den foreslåede – såvel som den nuværende – § 222, stk. 2, vil have udnyttet sin fysiske eller psykiske overlegenhed. Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede ændringer af § 222 skal ses i lyset af, at lovforslaget har til formål at skærpe straffen.

Straffelovens § 216, stk. 2, om samleje med et barn under 12 år fungerer som en strafforhøjelsesregel i forhold til straffelovens § 222 om samleje med et barn under 15 år. Justitsministeriet finder ikke grundlag for at ændre på, at afgrænsningen mellem den almindelige strafferamme i § 222, stk. 1, og den forhøjede strafferamme i § 216, stk. 2, sker på grundlag af, hvad gerningsmanden havde forsæt til.

Justitsministeriet finder ikke grundlag for at udskille bestemmelserne om seksuelle overgreb og krænkelser mod børn til et særskilt kapitel i straffeloven. Det bemærkes i den forbindelse, at flere af bestemmelserne i straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser omfatter overgreb uanset forurettedes alder, f.eks. straffelovens § 216, stk. 1, om voldtægt.

Justitsministeriet finder endvidere ikke grundlag for at indføre en selvstændig bestemmelse i straffeloven om såkaldt grooming, dvs. kontakt til børn med forsæt til senere at krænke barnet seksuelt. Grooming er i visse andre lande kriminaliseret i særskilte bestemmelser, mens det i Danmark er kriminaliseret gennem den almindelige bestemmelse om strafbare forsøgshandlinger i straffelovens § 21 i sammenhæng med bestemmelserne om seksuelle overgreb og krænkelser af børn. Denne forskel skyldes bl.a., at Danmark i sammenligning med de fleste andre lande har et meget vidtgående almindeligt forsøgsansvar. Særskilte bestemmelser om grooming er derfor blevet indført i flere andre lande, fordi der var strafværdige forhold i form af kontakt til børn med forsæt til senere at krænke barnet seksuelt, som tidligere ikke var strafbare i de pågældende lande. I Danmark har sådanne forhold derimod altid været strafbare i medfør af straffelovens almindelige regler om forsøg, og der har derfor ikke været – og er fortsat ikke – behov for at fastsætte særskilte regler om grooming i Danmark.

2.4. Skærpelse af straffen for falsk anklage for voldtægt og seksualforbrydelser mod børn

Rigsadvokaten foreslår, at det præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen, hvilke falske anklager om seksualforbrydelser mod børn strafskærpelsen retter sig mod.

Advokatrådet og **Landsforeningen af Forsvarsadvokater** foreslår, at det bør fremgå direkte af det foreslåede § 164, stk. 4, at bestemmelsen kun omfatter falsk anklage for voldtægt og seksualforbrydelser mod børn, da en generel strafskærpelsesbestemmelse på længere sigt kan få en bredere anvendelse. Advokatrådet foreslår en alternativ formulering af bestemmelsen.

Retspolitisk Forening støtter, at der indføres en ny bestemmelse om skærpende omstændigheder i § 164, stk. 4. Foreningen mener, at bestemmelsen ikke i tilstrækkelig grad præciserer bestemmelsens beskyttelsesinteresse, og foreslår derfor en anden formulering. Foreningen mener, at der er både tungtvejende konkrete og generelle begrundelser for at skærpe strafniveauet i sådanne sager, men at skærpelsen er af ringe betydning. Strafniveauet bør ifølge foreningen hæves markant.

Det Kriminalpræventive Råd, Center for Seksuelle Overgreb, Center for Voldtægtsofre, Hjælp Voldtægtsofre, Joan-Søstrene, Kvinderådet og **Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK)** finder det uhensigtsmæssigt, at straffen for falsk anklage for voldtægt og seksualforbrydelser mod børn skærpes i samme lovforslag som straffen for voldtægt og samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed, da der derved skabes en kobling mellem seksuelle overgreb og falsk anklage, der kan indikere, at der særligt i sager om seksuelle overgreb er risiko for falsk anklage. Center for Seksuelle Overgreb henviser i øvrigt til, at angsten for ikke at blive troet på af politiet afholder flere kvinder fra at anmelde en voldtægt.

I det foreslåede § 164, stk. 4, præciseres det, at der ved udmålingen af straffen for falsk anklage skal lægges vægt på nærmere angivne omstændigheder i forbindelse med afgivelsen af en falsk anklage og den efterfølgende efterforskning, som anklagen giver anledning til. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, er bestemmelsen ikke udtømmende. Bestemmelsen er efter sin formulering en strafudmålingsregel, ikke en strafskærpelsesregel. Samtidig lægges der

med lovforslaget op til, at straffen for falsk anklage for så vidt angår voldtægt og seksualforbrydelser mod børn skærpes. Der er således tale om to selvstændige initiativer med hensyn til falsk anklage.

Som anført i pkt. 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger er strafskærpelsen for falsk anklage for voldtægt og seksualforbrydelser mod børn er begrundet i, at hensynet bag kriminalisering af falsk anklage ikke mindst gør sig gældende i sådanne sager, idet det er særligt krænkende at blive falsk anklaget for voldtægt eller en seksualforbrydelse mod et barn. Strafskærpelsen er derimod ikke begrundet i, at der særligt i sager om seksualforbrydelser skulle være en øget risiko for falsk anklage.

I lyset af høringssvaret fra Rigsadvokaten er det præciseret, at strafskærpelsen for falsk anklage for seksualforbrydelser mod et barn vedrører overtrædelser af straffelovens § 210, stk. 1, og kapitel 24 begået mod et barn, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.5. Andre initiativer på området

Retspolitisk Forening foreslår, at gerningsmænd sikres en bedre behandling som opfølgning på deres afsoning.

Landsforeningen for Forsvarsadvokater, Det Kriminalpræventive Råd, Institut for Menneskerettigheder, Børnerådet, Center for Seksuelle Overgreb, Hjælp Voldtægtsofre, Joan-Søstrene, Kvinderådet, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) og Red Barnet støtter, at lovforslaget vil blive fulgt op af en række øvrige initiativer, som bl.a. skal medvirke til at sikre, at flest mulige af de begåede seksuelle overgreb meldes til politiet, og at sagerne håndteres på betryggende vis af myndighederne.

Institut for Menneskerettigheder foreslår, at initiativerne inkluderer en opprioritering af politiets håndtering og efterforskning af anmeldte voldtægter, f.eks. ved at alle politikredse laver skriftlige retningslinjer for voldtægtssager, og at sagsbehandlingen af voldtægtssager samles ét sted i politikredsen for at sikre den nødvendige ekspertise og prioritering.

Børnerådet foreslår, at der ydes øget økonomisk støtte til oplysning om sundhedsvæsnets tilbud om rådgivnings- og behandlingstilbud for potentielle krænkere, og at forskning i behandlingsmetoder samtidig

prioriteres højt i sundhedsvæsenet. Børnerådet foreslår i øvrigt, at ekspertisen fra børnehusene inddrages i det forebyggende arbejde.

Joan-Søstrene forudsætter, at disse initiativer vil pålægge politiet at modtage alle anmeldelser af voldtægt og voldtægtsforsøg og beskikke en bistandsadvokat efter retsplejelovens regler. Joan-Søstrene ser gerne, at lovforslaget bliver fuldt op med initiativer til behandling af gerningsmænd under afsoning og en øget tortgodtgørelse til forurettede.

Kvinderådet henleder opmærksomheden på bistandsadvokatorordningen og politiets modtagelse af anmeldelser og foreslår endvidere, at der udarbejdes en handlingsplan til bekæmpelse og forebyggelse af seksuel vold og voldtægt.

Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) og Det Kriminalpræventive Råd foreslår, at der arbejdes for en ændret samfundsholdning om skyld og skam i forbindelse med voldtægtssager, herunder med fokus på etniske problemstillinger. Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) foreslår endvidere, at politi og anklagemyndighed i højere grad uddannes til at håndtere voldtægtssager, og henviser i øvrigt til Rigsadvokatens brev af 11. november 2015 til landets politikredse og de regionale statsadvokater i anledningen af de regionale statsadvokaters gennemgang af henlagte voldtægtssager. Endelig foreslår Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) en revision af offererstatningslovens § 10, og at DNA-prøver opbevares i landets voldtægtscentre i en længere periode end hidtil.

Red Barnet foreslår, at der ydes økonomisk støtte til at oplyse om sundhedsvæsenets tilbud til (potentielle) krænker og til at forske i og udvikle effektive behandlingsmetoder til (potentielle) krænker. Ligeledes foreslår Red Barnet en prioritering af behandlingsmæssige tiltag i forbindelse med strafafsoningen og hjælp til resocialisering i forbindelse med udslusningen. Red Barnet foreslår endvidere, at fagpersoner, der dagligt er i kontakt med børn og familier, holdes opdateret om gældende ret og god praksis i forhold til deres underretningspligt, og at Børnehusenes ekspertise i videre omfang inddrages til at sikre kompetent rådgivning af borgere. Red Barnet foreslår i øvrigt, at anklagere, forsvarere og dommere uddannes i sager om seksuelle overgreb mod børn.

Justitsministeriet har iværksat en undersøgelse, der bl.a. har til formål at kortlægge, om politiet har de fornødne redskaber til at håndtere sagerne,

og om der er behov for nærmere retningslinjer, uddannelse, mv. af politifolk, der beskæftiger sig med sager om voldtægt. Fokus for undersøgelsen er først og fremmest, om der kan peges på initiativer, der vil kunne hjælpe ofrene i forløbet efter en voldtægt. De forslag til initiativer på voldtægtsområdet, som er fremsat i forbindelse med denne høring, vil blive overvejet i forbindelse med undersøgelsen, der forventes afsluttet i begyndelsen af 2016.

3. Lovforslaget

I det fremsatte lovforslag er der navnlig foretaget følgende ændringer i forhold til det udkast, der har været i høring:

1. I forslaget til § 216, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 2), er ”krænkelse” ændret til ”særlig krænkelse”.
2. I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, er det præciseret, at strafskærpelsen for falsk anklage for seksualforbrydelser mod et barn vedrører falsk anklage for overtrædelser af straffelovens § 210, stk. 1, og kapitel 24 begået mod et barn.
3. I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3-5, er det præciseret, at der ikke er tilsigtet nogen ændring i anvendelsesområdet for straffelovens § 222, stk. 2.